

uppgifter: »I Garns kyrkia på altaret i Sacherstian söndrugher» och »I Garns Sacherstie Dör, ähr ett stycke vtan tuifwel af den sãm på altaret ligger». Peringskiöld (F 15: 1): »Garns Sakerstige dörr» och »Garns Sakerstige altar».

Fragment A 0,80 × 0,33 m. Fragment B synes ha varit omkring 1,20 × 0,80 m.

Inskrift (fragm. B efter Peringskiöld):

[B:] ... - **kuti** · **auk** · **ikifa** ... [A:] **u** × **raisa** · ... [B:] **tain** · **iftir** ... [A:] **ir** ... [B:] **asnr**

... - *guti ok Ingifa*[str] ... [let] *u ræisa* [s] *tæin æftir* ...

»... och Ingefast ... läto resa stenen efter ...»

Till läsningen: Sk efter 14 **u** är möjligen **·**, icke **×**. Brate har **·**. — Axehiell har följande läsning: [A] ... **kuti** · **auk** · **ikifastr** ... **stin iftr** ... **asnr** ... **a**; [B] ... **u** · **raisa** ... **a** ... **ir** ...

183. Össeby ödekyrka, Össeby-Garns sn.

Litteratur: B 117, L 477. J. Hadorph, Resejournal (i: Peringskiölds Monumenta 3); J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 172; UFT h. 10 (1882), s. 215 f.

Avbildning: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 117).

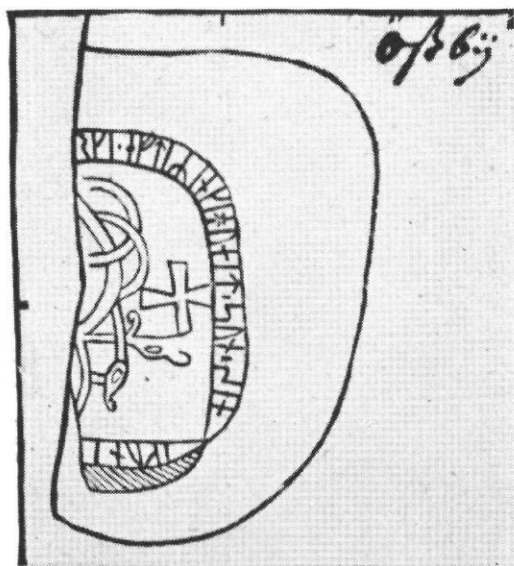

Fig. 183. U 183. Össeby ödekyrka, Össeby-Garns sn. Efter B 117.

Runstensfragment, som enligt äldre uppgifter ligger i dörren till Össeby ödekyrka. Ingången till denna har under senare tid rasat igen, och golvet är täckt av från tornet nedfallna stenmassor. Det är därför f. n. omöjligt att komma åt stenen.

Enligt Hadorph hade fragmentet blivit »funnit 2 åhr sedan nid i en graf som giordes åth Gustaff Simonson Rosenblad». Av Liljegren (L 477) uppgives felaktigt, att inskriften finnes i Bureus' samlingar.

Inskrift (enligt B 117 och Hadorph, Resejournal):

... **rki** · **eftir** **inkihualt** · **sun** · **sin** ... **ikuni** ...

... [mæ]rki æftir Ingivald, sun sinn ...

»... märkena efter Ingevald, sin son ...»

Till läsningen: Runan 16 saknar bistav, är alltså **i**. Hadorph har emellertid **l**, vilket torde vara det riktiga. — Hadorph: 4 **a**. Sk efter 8 **r**. 16 **l**.

Ingivaldr är ett i runinskrifterna tämligen sällsynt namn. Det är endast känt från följande uppländska inskrifter: U 296, 306, 311, L 52 Viksjö, Hägeby sn, L 83 Bragdeby, Ramsta sn; vidare från Sö 64(?) och Ög 66.

184. Össeby ödekyrka, Össeby-Garns sn.

Pl. 119.

Litteratur: E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 76, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildning: Brate foto 1904 (ATA).

Enligt en anteckning i ATA blev runstenen år 1891 funnen i ett potatisland, beläget invid östra sidan av kyrkogårdsmuren. Den grävdes upp och lades upp mot muren. Här låg stenen